

Logg – Ornilia Percia Ubisse

Sentralen, Øvre Slottsgt. 3, Oslo, 13.06.2018

<https://vimeo.com/292015622>

Intervju: Bjørn Enes

Tidskodar:

- 00:37:00 Jeg hadde mange mennesker rundt meg bestandig -
- 01:30:00 Det var mye sang og dans – både i Maputo og i mormors landsby Magude
- 02:05:00 Hos mormor var det helt annerledes – rolig – som om tida hadde stoppa
- 02:40:00 Ingen hadde dårlig tid – vi sang og var med mormor og vaska klær
- 03:26:00 [Dans har alltid vært integrert i vår kultur – mamma dansa med meg på ryggen](#)
- 04:39:00 Jeg visste ikke at det fantes en balettskole i Maputo . Jeg var der fra 11
- 05:45:00 Mamma visste om det – men ikke pappa.
- 06:10:00 Mamma hjalp meg å snike meg på danseskolen
- 07:20:00 Jeg klarte å holde det hemmelig i alle de syv årene
- 07:51:00 [Vi hadde klassisk ballett med en streng russisk lærer](#)
- 08:55:00 Musikk og dans har alltid vært nøye sammenheng
- 09:22:00 Vi hadde også folkedans – fra forskjellige områder i Mosambique
Vi var 26 da vi begynte – da jeg gikk ut var vi syv
- 10:34:00 I [Escola Nacional de Danca](#)er den eksamen jeg hadde den høyeste i landet
- 11:05:00 Men de ser ikke på kunst som et ordentlig yrke i Mosambique
- 11:40:00 Da jeg var 16 ble jeg med i et utvekslingsprogram
- 12:30:00 [Pappa trodde jeg drev med tennis – eller at jeg holdt på med lekser](#)
- 13:25:00 Jeg gikk på vanlig skole om formiddagen og danseskole om ettermiddagen
- 14:26:00 Det var ikke hardt – jeg var bare så utrolig heldig som fikk sjansen
- 15:00:00 Jeg trengte å danse
- 15:30:00 De utenlandske l'ærerne var veldig strenge – vi lærte mye teknikk og anatomi
- 16:25:00 [I Mosambique er det en holdning om at hvite mennesker er så mye flinkere enn oss](#)
Det var en stor inspirasjon at de var der
- 18:10:00 en gigantisk prosess! Alt jeg lærte var å omforme bevegelse til kunst
- 19:00:00 Jeg ville ha gode karakterer – det var ei gave til mamma
- 19:29:00 [Teknikk er viktig – så er der ei lita stemme inni hjerte som vil ut](#)
- 20:20:00 Jeg har alltid visst om den, men ble bevisst da jeg kom hit. Her danset de annerledes
- 21:10:00 Jeg ble veldig usikker – alt var nytt og de danset rart.
- 21:50:00 Det går ikke å bruke så mye krefter på form. Jeg studerte folks valg
- 21:35:00 [Jeg forsto at det var noe som gikk beyond bevegelsene -](#)
(demonstrerer hva som var lett, melankolsk etc)
- 22:30:00 Da koreografen forklarte ideen bak en forestilling -
- 23:00:00 [De fleste hadde bevegelser opp som lette – jeg hadde ned](#)
Jeg hadde et mønster – når jeg improviserte fulgte jeg det
- 24:00:00 Helt fra jeg var liten har jeg hatt noe inni meg som bare var der
- 24:40:00 Viss jeg skal lage en dans om et spesielt tema kan jeg direct myself -
- 25:20:00 Jeg kan fortelle om min historie og min angst gjennom kunst
- 25:40:00 [Det skjedde da jeg flytta hit – da ble jeg også litt eldre](#)
Jeg kom hit gjennom utvekslingsprogrammet. Så fikk jeg norsk kjærest
- 26:40:00 Engasjement i Norge. Vi bodde i Kristiansand. Jeg jobba på Kulturskolen.
- 27:00:00 Så begynte jeg Norges Dansehøyskole
- 28:40:00 [Det var på høyskolen jeg oppdaga at de dansa annerledes her](#)
- slik oppdaga jeg at jeg hadde ei kunstnerisk stemme
- 29:45:00 [Dans handler så mye om offer for meg – ofre meg selv for å få lov til å danse](#)
- 30:10:00 Valg – velge bort jobb og kultur og varme og mamma -
- 30:50:00 Mine valg var alltid dans framfor andre ting eller mennesker jeg måtte ofre
- 32:05:00 Jeg gikk alltid hjem og ringte til mamma. Hun fikk meg alltid bra igjen

Ark1

- 32:35:00 Ingen i min familie har drevet med kunst. Hun forsto ingenting – men sa så mye fint
- 33:08:00 Jeg hadde en lærer – Andreas Bjørneboe – han så min lidenskap for min form
- 33:57:00 Om [Martha Grahams teknikk](#) . jeg forsto den annerledes
- 34:50:00 Det er noe her som stemmer -
- 35:12:00 [Jeg ville bare øve og øve](#)
- 35:50:00 Jeg fikk alltid solooppgaver – (på høyskolen)
- 36:30:00 Hvis jeg virkelig brenner og bruker tid – får man resultater
Jeg ringte mamma – hun forsto ingenting men hun ble så stolt
- 37:45:00 - den lille Ornilia som er inni meg som freemdeles vil gi til mamma -
- 39:23:00 Jeg har alltid vært komfortabel med dans – når jeg danser er jeg hjemme
- 40:35:00 Jeg starta [Kronos dansekompani](#) med åtte andre – nå vil jeg lage mitt eget
- 41:13:00 Første produksjon gikk veldig bra – fikk god respons
- 41:40:00 [Men med tredje forestilling ble jeg usikker – jeg syntes jeg gjentok meg selv](#)
- 42:48:00 Jeg begynte å savne noe nytt – det ble tungt
- 43:20:00 Jeg klarte ikke å bli fornøyd – jeg ble redd – det er bare det jeg kan...
- 44:06:00 Etter seks måneder sto jeg på samme sted – jeg aner ikke hva det er
Akkurat nå er jeg usikker på hva jeg har vært siden jeg var elleve år
- 45:06:00 Ærligheten som jeg og dansen har hatt er ikke der
Men det er ikke så uvanlig?
- 46:25:00 Jeg har aldri følt dette før – at jeg er ferdig med det jeg har vært til nå -
- 47:15:00 Jeg har jo oppdrag – men inni hjertet er det noe annet som jeg må
- 48:29:00 Noen ganger lager koreografen historien – selv om dansen er abstrakt
Men jeg må hele tida lage historien i mitt hode
- 49:19:00 [Men når jeg lager det selv – da reiser jeg tilbake i tid og arbeider med minner.](#)
Jeg forteller aldri hva det er – men hver eneste gang er det noe personlig
- 50:20:00 Hvis det er et soloprojekt vil jeg stå foran folk og gi meg selv som en gave
Det må være ærlig
- 52:13:00 Akkurat nå handler det om sorg – Det er viktig å være ærlig – for da kjenner folk seg igjen
Men – kjenner du deg ærlig når du ikke deler historien bak?
- 54:10:00 [Jeg - Ornilia - er ikke viktig på scenen – men den kunstneriske stemmen er viktig](#)
Blir ikke sterkere hvis vi også får historien om mormor?
- 56:44:00 Men Ornilia som kunstner husker beste de vonde opplevelsene
- 57:15:00 Jeg lager alltid kunst som formidler de vanskelige tingene – derfor vil jeg distansere meg
Jeg vil ikke at folk skal synes synd på meg eller
Er di krise nå at den lille jenta inni deg hholder på å bli ei voksen dame?
- en time
- 00:15:00 Slik er det med nyhetene også – det er det vonde man husker
- 00:45:00 [Jeg vet ikke hvorfor det er lettest å huske de stygge og vanskelige ting -](#)
Noe drastisk som skjer som jeg ikke har valgt – det er relevant å skape kunst av
Alle har vel minner med skarpe kanter? Kunst er en samtale om sånne ting?
- 04:20:00 Kanskje det er det som er krisa
Er din mor lykkelig?
- 04:45:00 [Hun finner glede i mange små ting. Det har hun lært oss](#)
Strømmen går – yeah – singing moment!
- 06:10:00 Hun har hatt det utrolig tøft. Ho mista et barn, hadde en voldelig far
Hun var maid under portugiserne – ho har jobba hardt og mista absolutt alt
- 07:05:00 [Et tøft liv – men eg har aldri sett henne gråte](#)
Hun er min helt
- 09:03:00 Hun er utrolig lykkelig selv om alt rundt henne gir grunn til å gråte
Ting ordner seg – så kollapser det, og så ordner hun det igjen
- 10:00:00 *Kva drømte ho om da ho var 20?*
Ho har aldri hatt noen drøm – jeg har spurt henne
- 11:00:00 Hun bare reist utenlands en gang – det var for å besøke meg i Kristiansand

Ark1

- Er du sikker på at hun ikke hadde en drøm?*
- 11:50:00 *Jeg er ikke sikker på om jeg ville svart ærlig til mine barn ----*
- 12:25:00 *Hun vil beskytte oss – hun vil aldri si hva*
- 13:00:00 *Jeg var heller ikke helt ærlig mot henne – jeg holdt igjen ting som ikke ville glede henne*
- 14:00:00 *Ja – så kanskje hun ikke er ærlig med meg heller*
Jeg skulle ønske at du lager historia om din mor.....
- 16:10:00 *Vi tror vi beskytter hverandre*
(Lang historie fra intervjueren – om hvordan vanskelige ting aldri ble fortalt i hans familie)
- 23:00:00 *Mamma fortalte aldri at hun var maid. Mormor fortalte -*
- 23:55:00 *Slik fant jeg ut hvorfor hun har arr på ryggen. De slo henne*
Det er utrolig mye hun ikke har fortalt
Jeg slutta å spørre for det var hardt for henne å fortelle om ydmykelsene
- 25:30:00 *Ut fra mammashistorie forstår jeg mer av meg selv - hvorfor jeg føler meg mindreverdig*
- 26:50:00 *Jeg var bare tre år da apharteid slutta – men jeg lå i magen da mamma ble ydmyka*
- 27:50:00 *Det er viktig å snakke om disse tingene*
Det du fortalte nå er også veldig viktig -
- 29:15:00 *I mormors landsby tror de ennå at hvite og folk fra Maputo og menn er bedre enn andre...*
- 30:30:00 *Jeg har mamma in my body all over*
- 31:55:00 *Det har også lært her, fordi jeg måtte reise lå langt vekk*
Det er både interessant og litt skummelt å oppdage
Er det en del av kunsten å streve med å forstå disse store spørsmålene?
- 33:35:00 *Viss jeg skal lære en dans – alt jeg har lært har blitt et dansevokabular som jeg kan bruke*
- 34:56:00 *Akkurat som hvis man vil snakke om noe og mangler ord – det finnes mer*
som mamma på reise - hun kunne bare ti ord på engelsk – men ville gjerne uttrykke mye mer
- 35:00:00 *Jeg vil mer – men jeg har ikke vokabular – hvor henter jeg de bevegelsene som jeg trenger?*
Noen blir multikunstnere?
- 36:30:00 *Jeg vet ikke. Må prøve. Jeg har drevet med kampsport – kanskje kan jeg hente noe der*
- 38:20:00 *Men jeg blir også litt overwhelmed.... Der er så mange muligheter - Men hva vil man?*
- 01:40:06 *Slutt*

Ark1

Ark1

Ark1

r